

व्यवस्था तामुवाच । तस्मादग्नये सायं जुहुयात्, सूर्याय प्रातर्जु-
हुयात् । प्रातर्होमे द्वौ पक्षौ, उदितहोमोऽनुदितहोमश्चेति ॥

तयोऽनुदितहोमपक्षमत्र विधत्ते । “आग्नेयी वै रात्रिः । ऐ-
न्द्रमहः । यदनुदिते सूर्ये प्रातर्जुहुयात् । उभयमेवाग्नेयं
स्यात् । उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति । तथाग्नये सायं ह्वयते । सूर्याय प्रातः” इति । रात्रावग्नेः प्रकाशाधिक्याद्रात्रिराग्नेयी ।
इन्द्रशब्देन परमैश्वर्ययोगात् सूर्योऽत्र विवक्षितः । तद्योगादहः
सौर्यम् । एवं सत्युदयात् प्राचीनः सर्वोऽपि कालो रात्र्यन्तःपा-
तीति कृत्वा तत्र सूर्याय हुतमपि हविराग्नेयमेव स्यात् । ततः
कालद्वयवर्त्तिनो हविष आग्नेयत्वात् सूर्यो हविर्हीनो भवेत्, त-
न्माभूदित्युदयादूर्ध्वं प्रातर्होमः कार्यः । तथा सति कालद्वये
द्वयोर्देवतयोर्होमौ व्यवस्थितौ भवतः ॥

कालद्वयहोमं प्रशंसति । “रात्रिं वा अनुप्रजाः प्रजायन्ते ।
अक्ला प्रतितिष्ठन्ति । यत्सायं जुहोति [७] प्रैव तेन जायते ।
उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति । प्रत्येव तेन तिष्ठति” इति । रात्रौ
गर्भधारणात् रात्रिमनु प्रजाः उत्पद्यन्ते । अङ्गि जीवनहेतूनां
क्षषिवाणिज्यादीनां प्रवृत्तेरक्ला प्रतितिष्ठता भवन्ति । तस्मात्
कालद्वयहोमेन प्रजात्पादनं प्रतिष्ठाञ्च प्राप्नोति ॥

अथ प्रातःकाले मन्त्ररहितां द्वितीयामाहुतिं विधत्ते ।
“प्रजापतिरकामयत प्रजायेयेति । स एतदग्निहोत्रं मिथुनमप-
श्यत् । तदुदिते सूर्येऽजुहोत् । यजुषान्यत् । तूष्णीमन्यत् । ततो वै
स प्राजायत । यस्यैवं विदुष उदिते सूर्येऽग्निहोत्रं जुहोति [८]